

KARAKTERSCHETSEN

Kamiel Choi

De hypochonder

Grijs is het oog van de hypochonder
en zonder zitvlees zijn magere reet
weeklagend drijft hij op een vlonder
in een oneindige oceaan van leed

De kanker houdt hem gezelschap in zijn dromen
waar het dreunt van lachsalvo's en leedvermaak
de hypochonder ziet zo bleek als een pastinaak
en kermt hees, alsof hij klaar moet komen

Hij is natuurlijk door geen dokter te genezen
een sikkeneur is hij, met een grijze mond
een zie-je-wel met bloed in z'n stront
- want hij heeft weleens iets gelezen

Zijn hoofd is een bol met nare wratten
onzichtbaar voor de groveren van geest
- dat zijn de anderen, en jij nog het meest
die zo'n ernstige zaak niet kunnen bevatten.

De behaagzieke

Hij lacht onderdanig, en zit aldoor te knikken
tijdens discussies krijgt hij het doodsbenauwd
hij zal al zijn bezwaren steeds in blijven slikken
want behagen, dat doe je toch uit lijfsbehoud

Hij loopt achter zijn idool aan door de gang
als een kwispelend hondje zonder revier
en mompelt stemmig myxolydisch lofgezing
met een dun mondje van kwart over vier

Soms is hij opstandig en verft hij zijn haren groen
of hij gaat ineens van die strakke broeken dragen
men vraagt zich dan af waarom zou hij dat doen?
waarom? wanneer het niet is om zichzelf te behagen.

De afgunstige

Hij vindt geen rust voordat hij heeft verzonnen
hoe de anderen, allemaal, hebben wat hij niet heeft
de jaloezie is plakkerig: alles in zijn geest kleeft
van ellende aan elkaar als bezeken nachtjaponnen

Het is onbegonnen werk, het blijft in hem branden
de afgunst zit diep, hij neemt chemische kleuren
aan en als hij schreeuwt dat ze op moet pleuren
grijnst ze genadeloos, met haar op de tanden

Iemand anders vertaalt simultaan in dertien talen
een derde verdient met nietsdoen een riant salaris
hij knarsetandt bij het horen van al die verhalen
al weet hij maar al te best, dat er niets van waar is

Hij piekert dagenlang hoe hij zichzelf kan bestrijden
want in hem smeult het brandpunt van alle gebreken
de anderen, die zijn allemaal geslaagd, dat is gebleken
en hij heeft niet eens de ballen om hen te benijden.

De perfectionist

Een ronde glimlach torsen zijn lippen als hij praat
hij geeft het volmondig toe: ook hij is maar middelmaat
wegcijferend kan hij zich met anderen vergelijken
maar stiekem denkt hij dat in de hemel anders zal blijken

Alles moet voor zijn opgaven, het grote werk wijken
voor zijn creatie, zijn ding, gaat hij over lijken
die hij dan verstoppt achterin een oude schuur
want van alles te offeren, dat is zijn tweede natuur

Hij kan koortsachtig werken tot in het holst van de nacht
en als het af is, als eindelijk het werk is volbracht
en hij krijgt heel even dat warme gevoel van binnen
draait hij zich gauw om, en gaat opnieuw beginnen

Soms overpeinst hij die dingen, en met eendere vlijt
ziet hij hoe alles nietig is in het licht der eeuwigheid
hij knijpt dan zijn ogen samen en begint hevig te knikken
eer hij dit accepteert zal hij zich in perfectie verslikken

De driftkikker

Hij kent dat gevoel, wanneer er iets fout is gegaan
het bloed in zijn wangen, dat raast en dat kookt
de blinde ijver waarmee hij in de vlammen pookt
het zwart voor zijn ogen wanneer hij is opgestaan

Je treft de driftkikker meestal heel kalm aan
verzonken in gedachten, het hoofd op zijn kin
maar heeft hij het niet langer naar zijn zin
dan is het oorlog, dan is het met de rust gedaan

Alles om zich heen slaat hij kort en klein
zonder mededogen en zonder structuur
het duurt bij elkaar meestal een half uur
daarna is hij weer zo zacht als marsepein

De angsthaas

Hij vreest hoogtes, muizen, en schorpioenen
hoofdluis, enge spinnen, en giftige serpentes
virussen, waartegen je je niet in kunt enten
en oude tantes, die je op feestjes komen zoenen

Als de dood is hij wanneer hij mensen ziet
hoewel, hij komt zich graag bij anderen beklagen
daarvoor is hij bereid om alle angsten te verdragen
het is ongekend: zelfs een leeuw is zo moedig niet

In gezelschap rilt en roddelt hij en klemt zijn kaken stijf
iemand haalt de vrolijke boodschap voor hem van stal
hinnikt dat na zijn heengaan alles precies zo blijven zal
en noemt dat troost - het jaagt hem de stuipen op het lijf

De vrek

Een paar stuivers zijn te veel als hij zijn pak moet stomen
eer blijft hij sikkeneurig met zijn vlek alleen
eer zal hij van honger en dorst om het leven komen
eer zal hij het zweet likken van een zoute steen

Dan dat hij ook maar een cent teveel betaalt
want geld is te duur om het niet te begraven
en verkwist de vrek toch een stuiver, dan baalt
hij grondig en gaat zijn hebzucht bij anderen laven

De vrek heeft een gekke ziekte: financiële obstipatie
een aandoening, waarbij men grondig moet laxeren
zet hem daarom op de pot, en wacht tot de inflatie
toeslaat, en men zijn hoop naar waarde kan taxeren.